

поширення серед суб'єктів господарювання). Як вважаємо, враховуючи вищенаведене, не можна ігнорувати значення вирішення суперечностей між сторонами в досудовому порядку.

Досудовий порядок вирішення спору між боржником та кредитором як ознака безспірності використовується і вченими-практиками [2, с. 142].

І тому, питання визначення безспірності грошових вимог, в цьому аспекті потребує більш глибокого вивчення.

Список використаних джерел:

1. Про Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (у редакції Закону України від 22.12.2011 № 4212-VI) : Інформаційний лист ВГСУ від 28.03.2013 № 01-06/606/2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vgsu.arbitr.gov.ua/news/1171/>.

2. Поляков Б.М. Право неспроможності (банкрутства) в Україні : підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Б.М. Поляков. – К. : Видавничий Дім «Н Юре», 2011. – 560 с.

Збори та комітет кредиторів: поняття та повноваження

Біляєва А.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Тищенко Ю.В.*

У процедури банкрутства діють такі представницькі органи кредиторів: загальні збори кредиторів і комітет кредиторів. Юридичні особи – кредитори беруть участь у зборах і комітеті кредиторів через своїх представників.

Однією зі сторін справи про банкрутство є конкурсні кредитори (п. 13 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» - далі Закон про банкрутство), інтереси яких представляє комітет кредиторів, що обирається на зборах кредиторів. Проте, визначаючи представника комітету кредиторів як сторону у справі про банкрутство, законодавець чітко не визначив права та обов'язки такого суб'єкта процедури банкрутства, за допомогою яких можливо було б визначити його правовий статус у справі про банкрутство. Разом з тим ст. 26 Закону про банкрутство законодавцем було врегульовано порядок утворення і компетенція зборів кредиторів та комітету кредиторів, які за Законом не є стороною у справі про банкрутство.

Збори кредиторів є органом кредиторів, який реалізує питання правосуб'єктності кредиторів боржника у справі про банкрутство. Основне їх призначення в процедурі розпорядження майном – це прийняття рішень щодо визначення кількісного складу, обрання та переобрання членів комітету кредиторів, прийняття рішення про дострокове припинення повноважень комітету кредиторів і окремих його членів (ч. 5 ст. 26 Закону про банкрутство). Зазначені вище повноваження зборів кредиторів є їх виключеною компетенцією, які не можуть бути передані чи делеговані комітету кредиторів.

Натомість прийняття рішень зборами кредиторів про схвалення плану санації або його відхилення, про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, погодження мирової угоди до закінчення процедури розпорядження майном боржника (ч. 2 ст. 27 Закону) не є виключеною компетенцією зборів кредиторів, оскільки вищезазначені

рішення обов'язково попередньо повинні бути розглянути комітетом кредиторів боржника у відповідності до компетенції, визначеної у частині 8 статті 26 Закону про банкрутство.

На відміну від зборів кредиторів, комітет кредиторів має ознаки правової визначеності – це постійно діючий орган кредиторів у процедурах банкрутства із складом членів комітету кредиторів не більше ніж сім осіб, який представляє і поєднує інтереси всіх кредиторів боржника у справі про банкрутство при прийнятті протокольних рішень в межах компетенції, визначеної ч. 8 ст. 26, ст. 27 Закону про банкрутство та контролює діяльність арбітражного керуючого. За Законом встановлено особливості формування комітету кредиторів, а саме: кредитор, що має двадцять п'ять і більше відсотків голосів, автоматично включається до складу комітету кредиторів (ч. 6 ст. 26 Закону).

У юридичній літературі, щодо статусу представницьких органів кредиторів, єдині думки з цього питання немає.

Телюкіна М.В. стверджує, що логіка конкурсних відносин складається з того, що в діяльності комітету кредиторів беруть участь саме фізичні особи – кредитори (або їх представники) [1, с. 258-259], обґрунтовуючи це тим, що представницькі органи комітету кредиторів створюються для захисту інтересів кредиторів у процедурі банкрутства, і кредитори повинні бути впевнені, що члени комітету кредиторів не приймуть рішення, які суперечитимуть загальним інтересам усіх кредиторів.

Науковець Шухатян Х.О., досліджуючи концептуальні підходи до поняття сторін у провадженні справ про банкрутство визначає, що наявність представницького органу кредиторів є особливістю такої форми господарського процесу, як провадження справ про банкрутство, коли стороною у справі про банкрутство виступає колективний орган без статусу юридичної особи, що складається з абсолютно самостійних суб'єктів підприємницької діяльності та фізичних осіб, які характеризуються наявністю абсолютно різних вимог до боржника за різними зобов'язаннями [2, с. 142].

З вищезазначеного можна зробити наступні висновки. Комітет кредиторів є окремим суб'єктом провадження у справі про банкрутство, який може діяти через своїх представників та є органом волевиявлення всіх кредиторів. Оскільки Закон захищає загальний інтерес всіх кредиторів, необхідно створити такі правові механізми, які б забезпечували права меншості та гарантували участь у колегіальних органах кредиторів, всіх кредиторів незалежно від того чи є голос кредитора вирішальним або ні. Це право, повинно забезпечуватися нормами, які визначають порядок і форму повідомлення учасників про час та місце проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів боржника, письмовою інформацією, яка відноситься до питань порядку денного на колегіальних зборах, встановленим порядком організації і проведення самих зборів кредиторів арбітражним керуючим (розпорядником майна).

Список використаних джерел:

1. Телюкіна М.Т. Основи конкурсного права / М.Т. Телюкіна. – М. : Волтерс Клувер, 2004. – 560 с.
2. Шухатян Х.О. Концептуальні підходи до поняття сторін у провадженні справ про банкрутство / Х.О. Шухатян // Вісник господарського судочинства. – 2013. – № 5. – 140-146 с.